

Prof. dr hab. inż. Karol Bohdanowicz (1864 – 1947)

Syn Jana Pawła i Zofii z Kononowiczów urodzony w Lucyniu na Łotwie (polskie Inflanty) geolog i górnik, nauczyciel wielu znakomych geologów polskich i rosyjskich absolwentów Instytutu Górniczego w Petersburgu, a później Akademii Górniczej w Krakowie, Dyrektor Komitetu Geologicznego w Petersburgu, badacz Azji i Europy, ekspert przy budowie linii kolejowych w rejonach zakaspijskich, Samarkandy i transsyberyjskiej, badacz złóż złota, węgla kamiennego i innych kopalin użytecznych, z których część jest eksploatowana do dzisiaj, twórca i propagator geologii złożowej kopalin stałych i geologii naftowej. Dyrektor dwóch służb geologicznych: rosyjskiej (1914 ÷ 1919) i polskiej (1938 ÷ 1947) w czasie równoczesnego pełnienia obowiązków Dyrektora Państwowego Instytutu Geologicznego w Warszawie, Autor dziesiątków artykułów naukowych

publikowanych m.in. w Przeglądzie Górniczo-Hutniczym. Zwieńczeniem jego działalności naukowej i badawczej było dzieło „Surowce mineralne świata” wydane w trzech tomach, w 1952 roku, czyli w 5 rocznicę śmierci, przez Państwowy Instytut Geologiczny w Warszawie.

Za działalność dydaktyczną, naukową, badawczą i społeczną został uhonorowany wieloma odznaczeniami państwowymi m.in.: Rosji, Polski, Francji, Włoch i Stanów Zjednoczonych.

W 150. rocznicę urodzin zamieszczamy w Przeglądzie Górniczym artykuły profesorów Janusza Skoczylasa – historyka nauk geologicznych z UAM w Poznaniu, Marka Niecia – nauczyciela i propagatora geologii złożowej z AGH w Krakowie i Adama Piestrzyńskiego nauczyciela geologii złożowej AGH w Krakowie .

*p.o. Redaktora Naczelnego Przeglądu Górniczego
dr inż. Albin Zdanowski
geolog złożowy, absolwent AGH w Krakowie*

K. Bohdanowicz

Rys.1. Portret Karol Bohdanowicza (1864÷1947).
Fig. 1. Karol Bohdanowicz 1864÷1947